

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Foto: **ÚVTOS a ÚVV Ilava** ženské oddelenie, kde sme zahrali našim princeznám Foto: kultúrna miestnosť. Oficiálna stránka ZVJS uverejnila: „Do ústavu Ilava dňa 01.07.2021 prijal pozvanie nitriansky divadelný herec Dominik Pecha, ktorý si zahral hlavnú postavu v muzikáli s názvom „Spomeň si na mňa“. Ide o herca, ktorý hral postavu Jacquesa Fescha, ktorý bol v roku 1957 kvôli lúpežnému prepadnutiu, pri ktorom zastrelil policajta, odsúdený na smrť a následne popravený. Pri svojom trojročnom pobyte vo väzení sa obrátil na katolícku vieru. Táto hra je už šiestym veľkým divadelným projektom, ktoré pripravilo a nacvičilo viac než 150 študentov a žiakov Spojenej katolíckej školy v Nitre. Spolu odohrali osem predstavení v Divadle Andreja Bagara v Nitre. Pred besedou herec navštívil i odsúdených vo výstupnom oddiele, doživotné tresty i odsúdené ženy, ktorým taktiež porozprával o muzikáli a v spolupráci s členmi so spoločenstva „Dismas“ a s evanjelickým pastorm ústavu Ilava zaspievali našim väzneným i pekné piesne. Počas besedy s odsúdenými herec prezentoval i pár ukážok priamo z predstavenia muzikálu. Po dlhej odmlke, ktorá bola spôsobená pandemiou to bola príjemná zmena, čo potvrdili vo svojich vyjadreniach i samotní odsúdení.“

Foto: výstupný oddiel: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/beseda-s-nitrianskym-divadelnym-hercom-dominikom-pechom>
Kratučké svedectvo z návštevy tohto zariadenia: V tejto väznici pred chválami, ako sme chystali aparatúru na kultúrnej miestnosti, prišiel za mnou vysoký chlap, ktorý sa s chcel so mnou rozprávať, a to údajne preto, lebo počul o Dismase a tiež preto, že som údajne človek, ktorý neodsudzuje. Som rád, že nás niektorí mimo spoločenstva vnímajú. Ďalšie zastavenie, teda návšteva vo väznici, ktorú nám Ocko otvoril, bol **ÚVTOS Želiezovce** SSS DS „B“ a „C“. Z väznice oficiálne napísali: Po úspešných vystúpeniach vo viacerých ústavoch sa dňa 5. júla 2021 predstavila hudobná skupina Puer Dei na čele s Dávidom Janočkom aj odsúdeným v Želiezovciach. Skupina predstavila skladby z vlastnej tvorby, kde sa miešali štýly popovej hudby, etno hudby a rapu. Spoločným menovateľom ich skladieb je kresťanská tematika a duchovné poslanstvo textov piesní. Odsúdení privítali po dlhšej odmlke spôsobenej protiepidemiologickými opatreniami možnosť kultúrneho využitia takouto formou. Koncert mal u nich veľký úspech, hudobnú skupinu odmenili búrlivým potleskom. zdroj : <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/koncert-skupiny-puer-dei-v-uvtos-zeliezovce>

Foto: Želiezovce počas vystúpenia Puer Dei, bratov Likavčanovcov z Oázy a Dismasu.

Dňa 8.7.2021 sme od 4.30 hod. na cestách s túžbou navštíviť našich bratov na východe. A Ocko nám dovolil a vybavil až tri väznice a nielen to, ale vybavil aj vstup pre Jožka Šišku, ktorý prvýkrát nešiel zaniest charitu, ale práve naopak, sa mu mimoriadne vybavil vstup a mohol ísť svedčiť spolu s nami. Chvála ti, Pane!

Svedectvo zo dňa Rast'a Višňovského po vystúpení v Sabinove, Prešove VV a Prešove na otvorenom oddelení:

„Vo väzniciach som bol slúžiť opäť po dlhšom čase, konkrétne po roku a pol. Je to vždy bázeň, keď idem svedčiť o živom Bohu, ktorý pôsobí v mojom živote a hovorím to ľuďom, ktorí za sebou majú veľmi ťažkú minulosť. V daný deň sme slúžili v troch väzniciach - v Sabinove a dvakrát v Prešove. Bol to veľmi požehnaný čas! V Sabinove sme sa modlili modlitbu odovzdania života Ježišovi a modlili sa ju s nami všetci odsúdení. Na VV v Prešove sme svedčili aj mužom aj ženám spoločne. Po svedectvách mnohí odsúdení plakali a bolo

vidieť ako ich Sv. Duch usvedčoval a veľmi sa ich dotýkal. Na poslednom OO v Prešove sme s niektorými odsúdenými mali najprv spoločnú omšu, na ktorej sme spolu chválili Boha. Neskôr sme odsúdeným svedčili a stretli sme tiež členov spoločenstva Dismas. Odsúdených sme

povzbudili aj do spoločnej pravidelnej modlitby spolu s Dismasom. Ďakujeme Bohu za tento čas!“ Foto: Prešov VV. A ako vidíte, tak je tam aj Jožko Šiška (v čiernom tričku Dismas prvý zľava). Pán nám tiež do služby požehnal nový cajon (kachón). Je to ako bubon, na ktorom sedí Dávid, s logom spoločenstva.

Foto: Sabinov zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/snura-gospelovych-koncertov-pokracuje-...> Foto: Prešov OO

Foto: Prešov. Počas presunu do Otvoreného oddelenia v Prešove sme sa stretli s Dušanom Dzurijom (v čiernom tričku)
Dušan Dzurjo 12:35 (pred 11 minútami) ☆ ↩ ⋮

komu: mne ▾

PBJK Michal,

chcem Ti veľmi pekne poďakovať za duchovnú podporu, ktorú si mi spolu s bratmi DISMASu poskytli nielen počas vyhnanstva, ale aj po návrate domov, k rodine.

Je to už mesiac a pár dní, čo som doma, aj keď na náramku, ale doma. A v nedeľu bude temer na deň presne rok, čo si spolu s chalanmi z kapely Puer dei bol u nás na konceret spojenom so sv. omšou vo vyhnanstve. Vtedy som ostal úplne zamyslený a prekvapený, že na tomto svete sú ľudia, ktorí sa starajú o nás - ľudia na okraji spoločnosti a že sa odhodlajú na úkor svojho voľného času a rodín na navštívenie a povzbudenie odsúdených vo vyhnanstve (Mt 25, 36). Vtedy ste zanechali vo mne hlbokú myšlienku, že aj my sme ľudia a máme šancu žiť normálne a dôstojne. Pomoc, ktorú ste mi dali bola pre mňa strašne obrovská, lebo skrze povzbudenie v našej vzájomnej korešpondencii ste mi pomáhali s pokorou a dôstojne prežívať dni môjho odlúčenia od sveta a rodiny. Stačilo len spraviť malý krok - začať komunikáciu. V deň návratu z vyhnanstva, keď už som bol doma s deťmi a družkou, večer som radostne ohlásil túto novinu telefonicky aj Tebe. Je pravda, že druhý deň si bol v Levoči, aj si mi pomohol vyriešiť problém s odvozom, ale jednoducho nedalo sa. Preto som rád, že keď ste minulý týždeň boli v Prešove, našli ste čas na mňa a spoločne sme sa stretli a vzájomne povzbudili. Záverom Ti len chcem napísať jednu myšlienku, ktorej som sa držal a držím aj teraz:

Sprav krok viery a Kristus spraví za teba ďalších 100 krokov a nedá ti len to, o čo prosíš, ale omnoho viac.

Foto: mail od Dušana pre všetkých v spol. DISMAS. Ďakujem mu za úprimnosť a vytrvalosť.

Foto: Dubnica nad Váhom – kaštieľ počas modlitieb Lámačských chvál a tvojho spoločenstva.

Potom, ako sme prišli vo štvrtok o pol noci z východných väzníc, sa na druhý deň teda v piatok 9.7.2021 uskutočnilo dlhšie pripravované podujatie ohľadne žehnania strategických objektov s Lámačskými chválami. Uskutočnilo sa to verejne, pričom program začínal sv. omšou a končil žehnaním členov spol. v Ilavskej väznici, ktorá bola vzdialená od kaštieľa vzdušnou čiarou 6 km a Dubnickej väznice, ktorá bola len 500 metrov.

Foto: Dubnica nad Váhom – kaštieľ počas žehnania. Zľava Janko Bublaví, Dávid a Michal.

Teraz by som uverejnil časť listu od Janka P. z Leopoldova: „Asi pred mesiacom som sa rozprával s jedným človekom, ktorý ťa Michal pozná ešte z doby, keď si robil pedagóga na D1. Držal som v ruke NL, tak sme začali spolu hovoriť a on mi hovorí, Jano, ty poznáš môj názor na to spoločenstvo aj na Miša si poznal môj názor, ale musím ti povedať, že už ten názor nemám. A ja sa ho pýtam že prečo? A on mi hovorí, že za prvé, Miša poznal dlho z D1 a vedel, aký bol. Ale videl aj to, ako sa menil po tom, čo sme začali chodiť vtedy ešte do Biblickej školy, a potom keď nás tam už chodilo veľa, tak tie zmeny vnímal na niektorých. Ale bral to tak, že sme pokrytci a teraz mi hovorí, že Mišo je už na dôchodku a pokračuje v tom, čo robil a aj na vlastnú ujmu, to som mu asi pred rokom a pol vysvetľoval ja, ešte keď sme spolu pracovali na Kii, no vtedy mal milión hlúpych pripomienok, ale teraz mi hovorí, že tak dlho sa človek pretvarovať nedokáže a už by dávno spravil niečo, čím by sa prezradil. Takže to je dôvod, prečo verí, že je to Boží plán. Michal, človek, ktorý to hovoril, s ktorým som mal tento rozhovor, je R. R. Povedal som mu, že ti to budem písať, a hovorí mi, že kludne mu to napíš. A k tomu mi hovorí, že **aj u mňa to tak vníma.....**“

Povedal som mu, že ti to budem písať, a hovorí mi, že kludne mu to napíš. A k tomu mi hovorí, že aj u mňa to tak vníma. Potom mi hovoril aj o ďalších, čo

Foto: spomínaný list od Janka, v ktorom píše, že mu R.R. uveril resp., že vníma tú želateľnú potrebnú zmenu pri hlásaní Krista, ktorú potvrdzuje svojimi skutkami. K tomu dodám len toľko, že som rád, že ľudia menia názor a práve takým, ktorým neprijímajú Ockove slová resp. nedôverujú, že sa človek môže zmeniť - obrátiť, máme svedčiť našim správaním, láskou, vytrvalosťou v dobrom a skutkami. A ako je spomenuté aj v tomto liste musí to byť **dlhodobé**, lebo opica len čaká ako zničiť všetko, čo ste budovali. Stačí jeden väčší prešľap. Či nadarmo Božie slovo hovorí? „**1Pt 5,8** *Buďte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.*“ A som rád za Jankovo svedectvo, ktoré na konci spomína. Je o ňom, že uveril, že je to Boží plán a je to aj jeho zásluha, preto vnímam, že každý z nás je veľmi dôležitý a Ocko si nás vtedy môže použiť tam, kde sme. **1Kor 4,2** *A od správcov sa už vyžaduje, aby bol každý verný. Na tomto príklade tiež vidíme veľmi dôležitú skutočnosť a to, že aj keď ohlásime Ježiša Krista máme ho nasledovať a žiť tak ako žil ON. 1Jn 2,6* Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on.

Dňa 14.7.2021 sme dostali pozvanie na návštevu na Červený kameň. Táto návšteva sa zapíše ako veľmi veľký deň, dovoľm si napísať zázračný, pre spol. DISMAS, nakoľko sme od kňaza **Eudovíta Luigi Gábriša** dostali vzácnu relikviu starú skoro 2000 rokov. Foto: relikvia sv. Dismasa po pravici Ježiša Krista na kríži. Relikvia pochádza z Vatikánu.

Foto: relikviu sv. Dismasa predával kňaz Ľudovít Luigi Gábriš. K tejto dôležitej udalosti – milníku spol. DISMAS poviem len toľko, že **„sen sa stal skutočnosťou a náš patrón prišiel k nám po skoro 7 rokoch. Chvála ti Pane!“**

Ešte stále mi to nedochádza. Neskutočné, ako sa Boh oslávi a potvrdí čo je jeho. Ešte by som rád napísal, že súčasťou relikviáru je aj **blahoslavená Imelda**, ktorá sa narodila v r. 1321 v Taliansku, v Bologni. Dňa 12. mája 1333 na vigíliu Nanebovzatia, sa komunita sestier zhromaždila na sv. omšu. V momente sv. prijímania sestry vyšli prijať Eucharistiu. Imelada ostala v chóre osamotená. Jej krehké telo sa triaslo emóciami samoty, nakoľko mala len 10 rokov a ešte

Wow, jsem dojatá z Pánova díla a jeho lásky, která nemá hranice a je pro všechny. Díky za vaši službu, přinášení Boží dobroty odsouzeným, Bohu záleží na každickém a jsem z toho paf. A na vlastní oči a uši vidím a slyším, že je to možné a reálné. Boží láska dělá zázraky v nás a okem nás. Žehnám vám všem celým srdcem. Tuto službu může dělat jenom Pán Ježíš, skrze Ducha Svatého. Děkuji, děkuji, děkuji.

nemohla prijať Telo Kristovo a slzy jej stekali po nevinnnej tvári a s užialeným hlasom si v modlitbe pýtala byť nasýtená Ježišom. Nik jej nevenoval pozornosť. Omša sa chýlila ku koncu. Sestry odišli. Zrazu sladká vôňa ruží naplnila ovzdušie a niesla sa po celom kláštore. Mníšky, zbadajúc tento jav, vrátili sa do kaplnky a tam, k ich úžasu, uvideli Hostiu vo vzduchu nad hlavou plačúceho dievčaťa. Kňaz, ktorý práve skončil sv. omšu, prišiel s paténou v ruke a Hostia mu zostúpila na ňu. To bol očividný znak, že Ježiš chce zostať s malou Imeldou.

Krátko po Imeldinej smrti sa k nej začala šíriť úcta. Udialo sa mnoho zázrakov, a tak v r. 1582 sa začal proces blahorečenia. Keď v r. 1798 francúzske vojská zničili kláštor sv. Magdalény vo Valdi Pietra, Imeldine telesné pozostatky preniesli do boloňského farského kostola sv. Žigmunda, kde sú vystavené podnes. Podľa informácií tohto kostola a aj z iných zdrojov existujú prehlásenia, že jej telo je dodnes **neporušené. Ž 16,10 * Sk 2,27 * Sk 13,35.**

Zdroj: <https://www.zivotopisysvatych.sk/imelda-lambertini/>

Foto: chat z nášho Dismas messengeru na povzbudenie pre teba.

Dňa 15.7.2021 sme prvýkrát v histórii zavítali do väznice v Žiline. Chvála ti, Pane.

Foto: ÚVV Žilina – na chodbe v réžii.

Z oficiálnej stránky ZVJS: „Vo štvrtok 15. júla 2021 zavítal do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina rapper JUDr. Michal Straka známy pod umeleckým menom Ego v spoločnosti Mariána Martinkoviča, Mgr. Jakuba Kosika a Mgr. Michala Libanta z kresťanského spoločenstva Dismas, aby zaspieval a svojím hudobným vystúpením odsúdeným zlepšil náladu a spríjemnil čas strávený za múrmi väznice. Sympatický rapper svojím výborným speváckym výkonom zabodoval u odsúdených, priniesol medzi prítomných dobrú náladu, energiu, spontánnosť, čím sa mu podarilo navodiť výbornú atmosféru. Odznali známe piesne ako Žijeme len raz, Pumpa, V meste snov a iné, pri ktorých sa odsúdení uvoľnili a odpútali od

každodenných povinností a režimu. Jeho hudobné vystúpenie ocenili po každej piesni a hlavne na záver búrlivým potleskom. Okrem speváckeho prejavu sa spolu s odsúdenými pomodlil modlitbu „Otče náš“ za nich a ich blízkych. Po ukončení hudobného vystúpenia prebehla autogramiáda a fotenie sa s raperom. Členovia spoločenstva Dismas následne zrealizovali krátku besedu, ktorá odsúdených taktiež zaujala. Pri rozhovore s odsúdenými uvádzali pozitívne príbehy o bývalých odsúdených, ktorí sa po prepustení z výkonu trestu venujú rôznym charitatívnym aktivitám a pod. Zároveň boli odsúdení obdarovaní hudobným CD s názvom Egotron. Realizovaná aktivita zožala veľký úspech v kolektíve odsúdených a personál ústavu sa dohodol na ďalšej spolupráci ako so samotným raperom, tak aj s členmi spoločenstva Dismas.“ Pekne to o nás v Žiline napísali, čo povieš? Zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/zijeme-len-raz-prave-v-ziline-a-prave-teraz!...-piesne-popularneho-rapera-zneli-spoza-mrezi>

Príspevok Jakuba Kosíka z návštevy Ega v ÚVV Žiline: „Nech je zvelebený Boh, Otec nášho Pána, Ježiša Krista a Duch Svätý nech vás naplní svojimi darmi! Zdravím vás, bratia a sestry! Vo štvrtok 15.7. 2021 sme boli so spoločenstvom navštíviť spolubratov v Žiline, kam nám, ako vraví vedúci Michal „Pán dal ísť..“ prvýkrát. Už cesta do Žiliny bola požehnaná, lebo nás viezol brat Ego (Michal S.), ktorý znova po určitom čase chcel povzbudiť vás – spolubratov, ktorí si odpykávate tresty. Pri týchto slovách si spomínam na slová svätého Dismasa, ktorý visel na kríži vedľa Pána Ježiša a ktorý prijal svoj trest, keď zahriakol druhého „lotra“ slovami „ Lenže my (sme odsúdený) spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. “ – Lk 23, 41a (b-éčko asi poznáte z Božieho slova.) Vrátim sa k tej ceste do Žiliny, kedy ma okrem iného zaujali a potešili Egove slová, keď povedal, že na sväté omše chodievajú s rodinkou v kostole úplne dopredu, lebo vraj tam sú jeho dcéry najposlušnejšie. V Žiline zaspieval Ego asi pre 30 chlapcov v pracovnej rézii. Tradične sa s nimi pomodlil za ich rodiny a ženy (manželky), ktoré ich čakajú doma, modlitbu, ktorú nás naučil Pán Ježiš – modlitbu Otče náš. Chlapi boli vďační. Úsmevná bola situácia, keď sme sa spýtali, že nech zdvihne ruku ten, kto pozná spoločenstvo Dismas. – žiadna ruka hore. Keď sme zopakovali otázku s tým, že CD-éčko od Ega dostane ten, kto pozná spoločenstvo Dismas, tak hneď vyleteli ruky hore, čo vyvolalo úprimný smiech, ktorý len zaduplil dobrú a uvoľnenú náladu, ktorá počas návštevy panovala (pozdravujem Adama B. aj všetkých, ktorí tam boli). Potom jeden z odsúdených sa opýtal, či by sme mu nemohli niečo povedať o našom spoločenstve, lebo aj Ego naše spol. viackrát spomenul počas rozhovoru. Tak nám „Pán dal čas..“, kedy pedagógovia a zamestnanci ústavu dovolili, aby sme sa navzájom pozdieľali. Vedúci spoločenstva, Michal, rozprával o pôsobení spoločenstva, o spoločných modlitbách, pomoci, o Pánu Bohu, o odsúdených... Bol to požehnaný čas, verím, že vedený Duchom Svätým. Chlapi pozorne počúvali a Pán sa dotýkal ich srdca. Vďaka Ti, Pane, za všetko, aj za tú návštevu, aj za to, že nás cez naše „pády“ učíš a vedieš k tomu, aby sme pochopili, že Ťa potrebujeme. Spozdravom a vďakou Jakub alias Kosák“. K tomuto príspevku pridám, že práve Kosák je ten, čo mi viackrát do týždňa nosí vaše listy.

Foto: počas rozhovoru a svedectvách, ako Ocko mení životy a nádeji, ktorá je v Ježišovi aj skrze modlitbu.

se mi moc nedostáva'. Abych Ti brátré řekl pravdu, už jsem zavřený něco přes 13-let, už je někdy toho na mě moc, ale během jednoho roka se staly v mém životě takové dvě události: Když jsem začal malomyslnět a vložnět ve víře, tak mi do této bídě a duchovní vyprahlosti do cesty, do mého života vstoupilo společenství Dismas. To je první úžasná věc - dar, který mi Pán dal. Druhý dar - když jsem si poslední dobou, asi před půl rokem, začal zoufat a byl jsem sklíčen z toho, že jsem tak dlouho zavřený, do toho samozřejmě myšlenky na rodinu, a v této těžké situaci jsem od Tebe dostal dopis s kontaktem, adresou na Roberta z Leopoldovské věznice na dopisování a od něho jsem se dověděl, že má doživotní trest. Musel jsem Pánu přiznat mou malověrnost, neboť jsem si řekl - Na co já si stěžuju, Robert má doživotí a má větší viru, než já, to mě

Foto: část listu od Rudolfa, v ktorom spomína, že Ocko je dobrý a keď sme nadne vždy pošle niekoho, alebo niečo, čo je od neho a povzbudí nás v tomto vyhnanstve. V druhej časti listu spomína, ako sa zapojil do projektu, kde bolo umožnené dopisovať si s členmi z iných väzníc a vidíme, že to prináša svoje ovocie. Chvála Pánovi. No a pokračovanie listu (viď nižšie), v ktorom spomína evanielizáciu príslušníkom zboru. Ježiš povedal: „Vy ste svetlo sveta...“ Mt5,14

Mám z toho radost. O společenství Dismas jsem tu svědčil i dozorcům na vycházce, byli překvapeni a já jim půjčil dvě nové čísla „NL“ časopisu, aby si mohli přečíst v kanceláři a když mi je dozorce vrátil, tak mi říká: já jsem také katolík a to, co dělá společenství Dismas je super, pro vězně a jejich rodiny a děti.

Dňa 18.7.2021 sme boli opäť pozrieť vo **väznici pre mladistvých v Sučanoch**.

Táto návšteva je špecifická tým, že ideme ako keby do dvoch väzníc, lebo v jednom obojke sú princezné (odsúdené ženy) a v druhom oddelenom obojke sú mladiství chlapci a tiež muži réžia. **Príspevok Ondrej Halán:** „Bol som s Dismasom vo väznici po prvýkrát a nevedel som si predstaviť, ako naša návšteva bude vyzeráť. Avšak bol som veľmi milo prekvapený. Hneď, ako sme prišli, ma jedna žena oslovila s úsmevom na tvári so slovami: "Dobrý deň, vitajte!" Zlepšila mi tým celý deň a vlastne ona bola tá, ktorá mi ako prvá slúžila, napriek tomu, že ja som bol ten, ktorý prišiel slúžiť. A v tomto znamení sa niesol aj zvyšok dňa. Bol som ohromený tým množstvom lásky a radosti, ktoré z týchto ľudí vyžarovalo. Toto stretnutie bolo pre mňa veľkým darom. Ďakujem.“

Napišem niečo o veľkých útokoch pred vstupom do Nemocnice v TN. Vedel som, že to nebude ľahké, lebo za 6,5 roka sme tam boli len raz a to pred dvoma rokmi s Egom. Ale trochu to priblížim. Tento týždeň teda od 19. do 25.7. sme mali ísť najskôr do nemocnice v Trenčíne, ale v pondelok ráno som dostal SMS od speváčky Nikoly, že má tak opuchnuté hlasivky, že nielen že nemôže ísť s nami v stredu, ale že mi nemôže ani zavolať, lebo vôbec nemôže rozprávať. V utorok som volal Dávidovi, ktorý mal ísť s nami tiež a ten zachrípnutým hlasom z východu, kde je s deťmi z destkých domov na duchovných cvičeniach, úplne odpálený, by musel ísť v stredu skoro ráno na vlak, ak by s nami išiel vo štvrtok do Trenčína. No a vo štvrtok sme mali vybavené dve väznice v BB-Kráľová a tiež BB VV v meste, kde sú aj doživotné a to sa zrušilo, dôvody boli rôzne. Ďalšia väznica, ktorú vybavujem tento týždeň je Košice - Šaca už po 4.-krát, nakoľko nám bola 3.-krát zamietnutá, tak dúfam, že to teraz vyjde, ale zas máme veľké problémy, že kto by išiel zahrať práve na východ. Takže nič nie je isté a všetko sa to zamotáva a viem, kto v tom má prsty - rohatý-opica. A ak sa môžem vyjadriť, aj ja si už tri dni kurírujem hrdlo a kašeľ. Čo k tomu povedať len modlime sa. Sme na strane víťaza. Ešte ak môžem napísať, čo by sa malo uskutočniť tento týždeň, tak je to sobota o 15.00 hod. pochod Hrdí na rodinu v BA, na ktorom sa zúčastňujeme a dostali sme pozvanie ísť svedčiť a na večer v sobotu už máme svedčiť v Dolnom Kubíne. Píšem to s bážňou pred Ockom a odovzďavam sa mu, ako aj načasovanie. Snažíme sa všetci čo najviac spraviť, aby nebolo príležitostí na zrušenie od opice, tak uvidíme, ako to vyjde. Prepisovať to už nebudem, nakoľko to píšem v utorok večer s obviazaným krkom.

Dňa 21.7.2021 sme po veľkých duchovných útokoch vybojovali a prechválili-premodlili **nemocnicu v Trenčíne** priamo v jej srdci, vo vnútri tejto bašty. No začal by som ráno, keď mi Dávid zavolať, že mu nezvonilo 5 budíkov

a teda, že zmeškal vlak a teda musíme ísť, len ja a Adam. Takže nám opica zneschopnila dvoch hráčov a my sme v oslabení dvoch hráčov išli s modlitbou na perách a ešte väčšou horlivosťou do vyhannastva v nemocnice Trenčína. *Ilustračné Foto: nemocnica pre ods. a obv. Trenčín, počas vystúpenia Ega v roku 2018. Poskytujeme túto fotku z dôvodu, že nebola vyhotovená ústavom oficiálna.*

No, a ako to už prebiehalo vnútri, to napíše **Adam Likavčan** osobne: „Chcel by som sa s tebou

pozdieľať o tom, aký sme mali čas na služby vo väzenskej nemocnici v Trenčíne. Aj keď sme tentokrát boli len dvaja s Michalom a bolo aj veľa útokov na túto akciu, myslím, že sme šampiónovi strelili víťazný gól. Odsúdení boli veľmi dotknutí svedectvami, niektorí ostali v slzách a dokonca si s nami ženy aj na záver zahrli a zaspievali jednu pieseň. Potom za nami prišli aj pedagogička Evka, ktorej sa koncert veľmi páčil a tiež jeden príslušník, ktorý hráva podobné piesne ako my u nich vo farnosti. Aj keď to zo začiatku vyzeralo dosť náročne, môžem povedať, že to bol veľmi požehnaný čas. Chvála Pánovi!“

Dňa 24.7.2021 sme boli pozvaní na kresťanskú akciu Hrdý na rodinu, kde sme mali svedčiť o dôležitosti rodiny v tejto dobe. Foto: celá rodinka pri chráme sv. Martina v Bratislave. Počas svedectva bol prítomný aj arcibiskup metropolita J. E. Mons. ICDr. Stanislav Zvolenský, PhD (viď foto nižšie). Po tejto dôležitej akcii pre rodiny na Slovensku mi organizátor Marek Nikolov poslal SMS, kde mi napísal, že sa rozprával práve s arcibiskupom a veľmi ho zaujali práve svedectvá spol. Dismas. Viem, že sa vaiacerí za arcibiskupa modlíte, tak pre vaše povzbudenie, že je na našej strane.

V sobotu 24.7. sme ešte absolvovali cestu do Dolného Kubína, nakoľko sme sa tam mali stretnúť a svedčiť spolu s členmi Dismasu, ktorí už sú na slobode.

Foto: Hviezdoslavovo Námestie v Dolnom Kubíne počas modlitieb spol. Dismas

o 20.00 hod. Zprava: Janko Blana, Andrea Pajdučáková, Jožko Š. Bolo to nádherné sa spolu modliť fyzicky a pripraviť sa na svedectvá. **Príspevok Janka Blanu:** „V sobotu sme boli na stretnutí spoločenstva v Dolnom Kubíne, kde mali vystúpenie viaceré skupiny, kde sa rozprávali svedectvá a veľmi ma chytilo za srdce svedectvo jedného chlapíka (bol veľmi „vykrivený“), ktorý hovoril, ako lekári zanedbali pri pôrode

lekársku povinnosť. Hovoril o sebe, keď už dorastal ako teenager a keď sa pozrel do zrkadla, všetko oblečenie na ňom viselo, oblečenie si musel kupovať o 3 čísla väčšie a

viselo to na ňom ako handra. Na týchto lekárov sa nehneval, práve naopak, žehnal im a modlil sa za nich. Tento chlapík vyštudoval vysokú školu a je z neho fyzik. “

V nedeľu 25.7.2021 sme zavčas ráno vyrazili na juh slovenska do Košickej väznice v Šaci. **Príspevok Stanky (viď na fotke v čiernom tričku):** Cesta do väznice nakoniec prebehla rýchlo a ako žmurknutím oka sme sa ocitli pred 140

väzňami. Vždy, keď prídeme do väznice, cítim napätie a rovnako vždy, keď sa začnem modliť, tak toto napätie odchádza. Bolo tomu tak aj tentokrát. Začínali sme omšou a pokračovali chválovými piesňami a svedectvami. Keď som sa zahľadela na ľudí pred nami, bolo to nádherné. Videla som počívajúcich, vnímajúcich, niekedy plačúcich mužov, ku ktorým sa Boh cez kňaza aj cez nás prihovárал. Bol to naozaj požehnaný čas, cítila som sa slobodne a šťastne. Ku koncu som si zobrala aj vlajky, ruka ma vôbec nebolela. Božia sila sa dokonale prejavuje v našich slabostiach. Amen! Mojim prakom proti Goliášovi bola vlajka a aj keď sa mohlo zdať, že som oproti nemu slabá a bezmocná, Pán vždy bojuje za nás a tiež nás uschopňuje k službe. Veľká chvála Pánovi za všetko, čo v ten deň konal aj v srdciach väzňov aj v tom mojom.

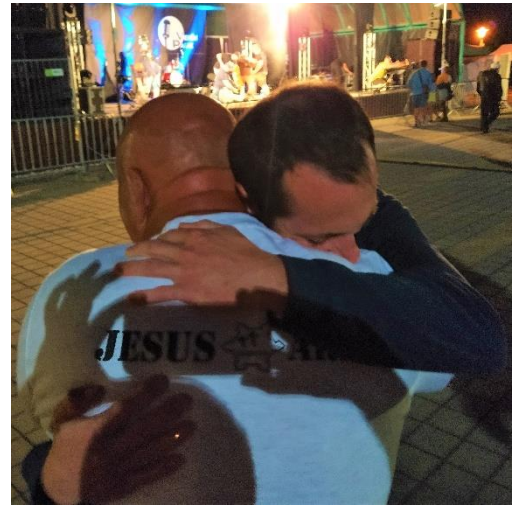
Po evanielizácii v Šaci sme sa vracali naspäť na stredné Slovensko a to konkrétne do Námestova na kresťanský festival Verím Pane, na ktorý sme boli pozvaní svedčiť.

Foto: amfiteáter Námestovo, pri Oravskej priehrade počas vystúpenia Lámačských chvál a spol. DISMAS.

Foto: po svedectvách prichádzali ľudia a objímali práve našich chlapcov a niektorý mali asi aj slzy v očiach. Bratia boli síce vo vyhnanstve v minulosti, ale teraz sú slobodní ľudia a Boží bojovníci, a práve bratia aj sestry prišli potriasť rukou, poďakovať za odvahu postaviť sa na pódium a objasť sa s nimi, lebo sú pre nich veľkým povzbudením. Čo k tomu dodať ako vždy len: Chvála Pánovi!

Teraz by som rád zverejnil oficiálne fotky z 18.6.2021 z väznice v Banskej Bystrici, nakoľko až teraz boli zverejnené:

Zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/evangelizacne-stretnutie-v-ustave-banska-bystrica>

Dňa 29.7.2021 sme navštívili po prvý krát v histórii Justičný palác teda ÚVV a ÚVTOS Bratislava, kde sme boli povzbudiť MinSS a SSS. Bol to nádherný čas a ako v Žiline pred dvoma týždňami, tak aj teraz nám Ocko otvoril dvere a mohli sme na 20 min. rozprávať o tom, ako On koná za múrmi väznic a ako mení naše srdcia a robí z nás neškodných Božie deti. *Ilustračné Foto: Ego väznica v Žiline dňa 15.7.2021, nakoľko z väznice v BA nemáme ešte oficiálne fotky.*

Dňa 31.7.2021 sme mali **stretnutie Dismasu** zo **stredného Slovenska u Tomáša Molnára (viď foto v modrom tričku vpravo)**, ktorý aj napísal príspevok: „Ďakujeme za krásny včerašok plný požehnanie a odpovedí. Veľmi pomohlo, pochopil som, že idem správnou cestou, len nesmiem sa vzdávať a viac dôverovať Ockovi. A pri večernej sv. omši som

pochopil, že skutočne ma Pán poslal na tento svet slúžiť blížnym a nie byť obsluhovaný... Ďakujem aj za tenisky...príbeh....už 27 mesiacov potrebujem kúpiť nové tenisky kvôli

boľavým nohám a aj kvôli vložkám na mieru, ktoré mi vyrobili...ale keďže teraz výpadok príjmu, tak sme to s Luckou odkladali....a včera si mi ich donesol a daroval a pri tom ani číslo si nevedel....A večer sme to s Luckou tak preberali....pýta sa ma, čo som hovoril Michalovi, že potrebujem kvôli nohám nové tenisky??? Odpovedám, že určite nie...jediné, komu som to povedal Lucka, je náš Ocko nebeský a povedal mu to

v modlitbách.....Tak aj takto sa o nás stará...ja Ho potrebujem veľmi moc...Ježiš je môj život, aj keď padnem, vždy sa postavím a kráčam za ním, za jeho láskou Ďakujeme ešte raz, Michal.

Misia I: *Anjelsky darček sa blíži a ak máš záujem o to, aby sme v tvojom mene poslali tvojim detičkám darčeky na Vianoce, tak nám napíš. Meno, koľko má rokov a adresu, na ktorú máme darčeky poslať. Poprosím ťa, aby si všetko vypísal a nevynechal nič, lebo už minulý rok sme mali cez 100 darčiekov. V každom prípade, v balíku budú nové veci a aj nové hračky podľa veku, CD Ega, Fil3 a aj knižky. Čo sa týka členov, ktorým sme už v minulosti poslali balíky, tak nech napíšu aj oni. Píšte čo najskôr kvôli logistike.* Foto: darčeky z minulého roka.

Foto: Dekan Jožko v Hlohovci dostal dar od Róberta Č. z Leopoldova za službu v spol. DISMAS.

Misia II: *mimoriadne sa modliť za návštevu pápeža Františka (misia trvá do 15.9.2021)*

Úmysly: modlíme sa už celý týždeň v spoločnej modlitbe o 20.00 hod., pričom už nemávame 24 hod. modlitby, ale **40 hodinové**, nakoľko začíname už o 08.00 hod v piatok ráno a končíme o polnoci teda 23.59 hod. v sobotu.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
13.-14.8.2021	za návštevu pápeža Františka
20.-21.8.2021	za obrátenie Slovenska a poďakovanie za všetko, čo nám Boh dal
27.-28.8.2021	za našich kňazov a biskupa Rábeka a nové duchovné povolania

Misia III(celoživotná misia): „Našou úlohou nie je vytrhávať kukol je to presne v rozpore s Ježišovým nčením a Ježišovým slovám ale naša úloha je byť pšenickou.“

9.8.2021 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Michal Newsletter č.58

